

از دهه‌ها قبل مردم زودتر از دولت تعدادی از صفرهای پول ملی را حذف کرده‌اند و در عمل در محاورات و معاملات خود از تومان استفاده می‌کنند.

به گزارش فابانیوز، کامران ندری، عضو هیات علمی پژوهشکده پولی و بانکی در روزنامه ایران نوشت:

حذف صفر از پول ملی سابقه طولانی در ایران دارد. در دولت یازدهم لایحه تغییر واحد پول از ریال به تومان به تصویب رسید که طبق آن قرار بر حذف یک صفر بود، ولی بر اساس اعلام رئیس‌کل بانک مرکزی این بانک لایحه حذف چهار صفر را به دولت ارسال کرده است که برای مردم موضوع تازه‌ای محسوب نمی‌شود چراکه همانگونه که اشاره شد مردم جلوتر از دولت این کار را کرده‌اند. به طوری که حتی بیش از چهار صفر و در حد هفت صفر هم توسط مردم حذف شده است.

درواقع با توجه به تورم مزمن و مستمری که در چهار دهه اخیر داشته‌ایم حذف صفر از پول ملی همانند بسیاری از کشورها در دستورکار قرار گرفته است و تنها رسمیت نداشته است.

پس از جنگ جهانی دوم کشورهای بسیاری در قالب اصلاح پول ملی خود تعدادی از صفرهای پول خود را حذف کرده‌اند. اما اینکه آیا همه این کشورها در این طرح موفق بوده‌اند باید گفت نمونه‌های زیادی از شکست برخی از کشورها نیز وجود دارد. کشورهایی مانند ونزوئلا یا زیمبابوه نمونه‌های شکست کامل حذف صفر هستند که پس از مدتی دوباره مجبور به حذف صفر شده‌اند.

در همین زمینه آرژانتین چهار بار اقدام به حذف صفر کرد و برزیل نیز در شش مرحله ۱۸ صفر پول خود را حذف کرده است که نشان‌دهنده عدم موفقیت این طرح در این کشورهاست. درعین حال نمونه‌های موفق بسیاری نیز در دنیا وجود دارد. برای مثال یکی از این نمونه‌ها ترکیه است که در سال ۲۰۰۵ در قالب یک پروژه اصلاحی اقدام به اصلاحات بنیادی و ساختاری در نظام پولی خود کرد که حذف صفر هم یکی از بخش‌های آن بود.

درواقع برای اینکه حذف صفر موفق شود پیش از آن باید اقدامات اصلاحی ساختاری از استقلال بانک مرکزی گرفته تا اصلاح سیاست‌های پولی را اجرا کرد که حذف صفر آخرین حلقه از زنجیره اصلاحات پولی محسوب می‌شود.

بنابراین اصلاحات ساختاری پیش‌زمینه موفق بودن اصلاح پولی و حذف صفر است. در این زمینه استقلال بانک مرکزی، حذف سلطه دولت از نظام پولی، حذف آثار پولی درآمدهای نفتی در اقتصاد و اصلاح نظام بانکی که در آن بانک‌های ناسالم با صورت‌های مالی ناتراز خود چالش جدی ایجاد کرده‌اند، چهار اقدام بنیادینی است که باید پیش از حذف صفرها از پول ملی اجرایی شود تا ضامنی برای موفقیت این طرح باشد.

در صورتی که بدون این اقدامات ساختاری تنها به حذف صفر اکتفا کنیم پس از گذشت چند سال دوباره مجبور به تکرار این کار خواهیم شد. از آنجا که حذف صفرهای پول ملی از ناحیه امحای اسکناس و مسکوک موجود و چاپ و ضرب جدید هزینه بالایی برای کشور دارد، اگر طرح موفقیت‌آمیز نباشد یک‌بار دیگر این هزینه را متحمل می‌شویم. بنابراین در مجموع به دولت توصیه می‌شود که پیش از حذف صفرها اقدامات و اصلاحات ساختاری در سیاست‌های پولی خود را اجرایی کنند و در حلقه آخر این زنجیره صفرها را حذف کنند.